

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 2 maja 2005 r.

dotycząca niezbędnych środków w sprawie przeszkody w handlu, jaką stanowią praktyki handlowe Brazylii w odniesieniu do handlu oponami bieżnikowanymi

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1302)

(2005/388/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

7 stycznia 2004 r. ⁽³⁾, po konsultacji z Państwami Członkowskimi w ramach Komitetu Doradczego.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ⁽¹⁾ ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu, w szczególności jego art. 12 ust. 1 oraz art. 13 ust. 2,

(4) Po wszczęciu procedury kontrolnej Komisja przeprowadziła dochodzenie. Dochodzenie dotyczyło domniemanego zakazu przywozu oraz kar finansowych związanych z przywożonymi oponami bieżnikowanymi.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 5 listopada 2003 r. Komisja otrzymała skargę zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 3286/94 (zwanego dalej „rozporządzeniem o barierach w handlu”). Skargę złożyło Bureau International Permanent des Associations de Vendeurs et Rechapeurs de Pneumatiques („BIPAVER”).

(5) Dochodzenie objęło brazylijskie ustawodawstwo odnoszące się do zakazu przywozu oraz nałożenia kar finansowych, uwzględniono też opinie wyrażone przez kilka brazylijskich ministerstw oraz stowarzyszeń handlowych.

(2) Skarga dotyczyła pewnych domniemanych praktyk handlowych Brazylii zapobiegających przywozowi do Brazylii opon bieżnikowanych ⁽²⁾. W skardze twierdzono w szczególności, że praktyki te są niezgodne z art. III oraz art. XI Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu („GATT 1994”). Na tej podstawie skarżący wnioskował, aby Komisja podjęła niezbędne działania.

(6) Dochodzenie doprowadziło do wniosku, że badane brazylijskie środki są niezgodne z kilkoma przepisami układu GATT 1994, w szczególności art. I:1, III:4, XI:1 oraz XIII:1, i nie są uzasadnione na mocy art. XX GATT 1994, Klauzuli Zezwalającej oraz innych mających zastosowanie instrumentów prawa międzynarodowego. Ponieważ Porozumienie WTO zakazuje omawianych praktyk, istnieje dowód obecności przeszkody w handlu w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia o barierach w handlu.

(3) Skarga zawierała dowody wystarczające do uzasadnienia wszczęcia wspólnotowej procedury kontrolnej zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia o barierach w handlu. W związku z tym Komisja wszczęła procedurę w dniu

(7) Dochodzenie wykazało, że przed wprowadzeniem zakazu w dniu 25 września 2000 r. Brazylia była ważnym rynkiem dla europejskich producentów opon bieżnikowanych. W latach 1995–2000 wywóz do Brazylii opon bieżnikowanych do samochodów osobowych wzrósł przeciętnie o 58 %, a po raz pierwszy w okresie sześcioletnim spadł o 32 % w roku 2001, tj. po wprowadzeniu zakazu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 71. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 356/95 (Dz.U. L 41 z 23.2.1995, str. 3).

⁽²⁾ Postępowanie dotyczy opon bieżnikowanych objętych kodami 4012 11, 4012 12, 4012 13 i 4012 19 Nomenklatury Scalonej. Opony bieżnikowane to opony wytwarzane poprzez usunięcie zużytej części opony i odnowienie jej za pomocą nowego bieżnika.

⁽³⁾ Dz.U. C 3 z 7.1.2004, str. 2.

- (8) Mimo że wywóz po wprowadzeniu zakazu dalej istniał, ze względu na będące jeszcze w obiegu pozwolenia na przywóz lub w wyniku sprzeciwu wniesionego przez niektórych importerów do brazylijskich sądów, oczywiste jest, że rynek stopniowo się zamykał dla europejskich eksporterów. Chociaż wielu wspólnotowym eksporterom udało się znaleźć nowe rynki zbytu, nie byli w stanie zrekompensować sobie utraty dużej części swoich dochodów z wywozu. Nie wszystkim udało się znaleźć nowe rynki lub stworzyć nowe linie opon bieżnikowanych do pojazdów wyspecjalizowanych (z napędem na cztery koła, sportowych itp.), więc zakaz, w połączeniu z innymi czynnikami (opóźnione płatności ze strony brazylijskiego importera, wahania kursu wymiany walut) doprowadził niektórych producentów wspólnotowych do upadłości.
- (9) Dowody wskazują jasno, że przemysł wspólnotowy poniósł i dalej ponosi szkody w rozumieniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia o barierach w handlu.
- (10) Dane eksportowe oraz odpowiedzi zawarte w kwestionariuszu wysłanym przez Komisję do europejskich producentów i eksporterów opon bieżnikowanych popierają twierdzenie przedstawicieli przemysłu wspólnotowego, że przed wprowadzeniem zakazu Brazylia była ważnym rynkiem eksportowym oraz że przewidywano osiągnięcie do końca 2002 r. rocznego poziomu sprzedaży w wysokości 3 milionów sztuk. Dowody potwierdzają również, że przez ostatnie trzy lata producenci i eksporterzy ponosili szkody w wyniku brazylijskiego zakazu importu. W niektórych przypadkach nastąpiła likwidacja firm, które nie zdołały znaleźć nowych rynków eksportowych.
- (11) Na podstawie powyższego można stwierdzić, że w interesie Wspólnoty – w rozumieniu art. 12 ust. 1 rozporządzenia o barierach w handlu – jest podjęcie w ramach WTO działań mających na celu szybkie usunięcie brazylijskiego zakazu przywozu opon bieżnikowanych, stanowiącego naruszenie podstawowych zasad Światowej Organizacji Handlu oraz przeszkodę w handlu w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia o barierach w handlu.
- (12) Niezmiernie istotne dla Wspólnoty jest zapewnienie, aby partnerzy WTO w całości wypełniali swoje zobowiązania tak, jak wymaga się tego od Wspólnoty. Omówienie

naruszenia zasad WTO na tym forum jest zatem kwestią podstawową dla dobrego funkcjonowania systemu handlu wielostronnego.

- (13) Podczas prób rozwiązania sporu za pomocą licznych spotkań z brazylijskimi władzami, które odbyły się od czasu wprowadzenia zakazu oraz w trakcie dochodzenia, nie zauważono ze strony brazylijskich władz chęci osiągnięcia rozwiązania satysfakcjonującego wszystkich zainteresowanych. Ze względu na brak prawdopodobieństwa zmiany stanowiska Brazylii uznaje się za konieczne wszczęcie procedury w ramach administrowanego przez WTO Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzyganie sporów (DSU).
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu TBR (Komitetu ds. Rozporządzenia o Barierach w Handlu),

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Nałożenie przez rząd Brazylii zakazu na przywóz opon bieżnikowanych oraz związanych z nim kar finansowych wydaje się niezgodne ze zobowiązaniami Brazylii w ramach Porozumienia z Marakeszu ustanawiającego Światową Organizację Handlu oraz, w szczególności, z przepisami Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. i stanowi przeszkodę w handlu w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 3286/94.

Artykuł 2

Aby zapewnić usunięcie przeszkody w handlu, Wspólnota rozpocznie postępowanie w sprawie rozstrzygnięcia sporów przeciw Brazylii w ramach Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzygnięcie sporów oraz innych odnośnych przepisów WTO.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 maja 2005 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji